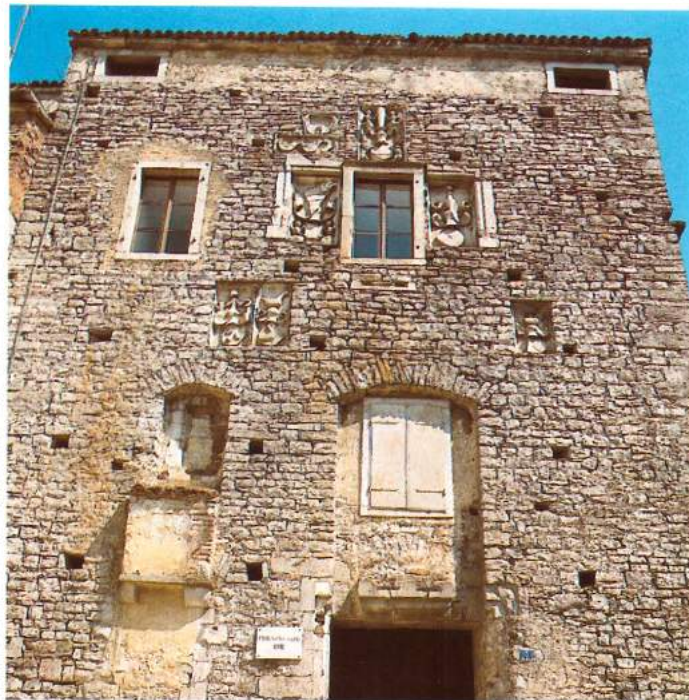

PAZIN, lijevo: tlocrt prvoga kata Kaštela, desno: pročelje Kaštela

LIT.: C. Budinich, *Dal Carnaro al Friuli, Trieste* 1928. — B. Fučić, *Istarske freske*, Zagreb 1963. — C. de Franceschi, *Storia documentata della contea di Pisino, Atti e memorie SIASP*, 1946, 10–12. — B. Fučić, *Biblia pauperum i istarske freske*, ZUZ, 1977, 13. — M. Peršić, *Predmeti obradenog metala u sakralnim objektima Istre, Godišnjak zaštite spomenika kulture*, 1978–79, 4–5. — Horvat–Matejčić–Prijatelj, *Barok – Pazin* (fotomonografija), Pazin–Beograd 1982. — Đ. Cvitanović, *Franjevački samostan u Pazinu, barokizacija kompleksa*, ZUZ, 1984, 20.

Iv. Mat.

PECARIĆ-JUG, Marija, slikarica (Dubrovnik, 10. VIII. 1937). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1961 (M. Tartaglia). Slika portrete i romantične figuralne prizore u kojima prevladavaju sjećanja na zavičaj i djetinjstvo (*Igra*, 1972; *Proljeće*, 1974; *Djevojka s lutnjom*, 1982). Njezine se kompozicije u akvarelu odlikuju preciznom linijom, čistim crtežom i suptilnim koloritom (*Nostalgijska*, 1978). — Samostalno je izlagala u Dubrovniku, Beogradu, Cavtatu, Šibeniku, Sarajevu, Metkoviću, Amsterdamu, Veneciji, Düsseldorfu, Hildesheimu, Zürichu i Gdansk.

LIT.: A. Karaman, *Marija Pecarić Jug* (katalog), Dubrovnik 1971. — L. Aleksić, *Marija Pecarić-Jug* (katalog), Dubrovnik 1983. — T. Maroević, *Marija Pecarić-Jug* (katalog), Zagreb 1993. — A. Seifrid, *Marija Pecarić-Jug* (katalog), Dubrovnik 1994.

Ž. Sa.

PECER, Petar (Pezzer, Pietro), zlatar (Dubrovnik, XVIII/XIX. st.). Prvi se put spominje 1761, kada je izabran za gastalda bratovštine zlatara. God. 1774. zajedno sa zlatarom F. Matovićem izabran je za nadzornika vrsnoće zlata i srebra u Dubrovniku. Radio je u državnoj kovnici, popravljao srebrne predmete u katedrali (na nekima se nalazi njegov zlatarski žig — inicijali PP). Od njegovih su se radova očuvali gornji dio monstrance postavljene na stariju bazu i ciborij u franjevačkome samostanu u Orebićima te srebrna kutlača u Kneževu dvoru.

LIT.: I. Lentić, *Dubrovački zlatari 1600–1900*, Zagreb 1984.

R.

PECINIĆ, Lukša, kipar i urar (XV. st.). Izradio 1451. drvene kipove što su odbijali satove na gradskom satu u Dubrovniku.

LIT.: I. Fisković, *Dubrovački zelenci, Prilozi – Dalmacija*, 1991.

PECKI GRAD, obrambena kula na zaravanku iznad sela Pecki kraj Petrinje; podignuta sred. XVI. st. Kvadratične osnove, građena od čvrste građe. Očuvana do visine drugoga kata.

PEČENEC, Vlaho, slikar (Molve, 30. I. 1891 – Zagreb, 30. X. 1973). Studirao na Akademiji u Zagrebu i Münchenu. Bio je nastavnik crtanja u Varaždinu, Bakru, Banjoj Luci i Karlovcu. Slikao realistične pejzaže u različitim tehnikama. Izlagao u Zagrebu 1921 (s J. Škarpom) i Karlovcu 1950 (s A. Krupom); samostalno u Karlovcu 1948. i 1958. Bivio se grafikom.

LIT.: P. Skutari, *Karlovačko slikarstvo od 1900. do danas* (katalog), Karlovac 1975.

R.

PEČKO, Nikola, kipar (Zagreb, 28. XII. 1942). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1969 (V. Radauš), usavršavao se 1970 (I. Sabolić). U

prvome razdoblju kleše u kamenu portrete i figure (*Ljiljana*, 1968). Nakon toga u duhu hiperrealizma reproducira modele do granice fizičke identifikacije (*Biserka*, 1979; *Domagoj*, 1983); služi se bojom i gotovim predmetima. Od 1990. radi složene figuralne kompozicije, jasne asocijativnosti i poruke (*Prilagođeni velikosrpski štafelaj*, 1991). Samostalno je izlagao u Zagrebu, Krku, Zadru, Pečuhu, Wiesbadenu.

LIT.: J. Baldani, *Objektivni realizam* (katalog), Zagreb 1982. — A. Kralj, *Nikola Pečko i sport* (katalog), Zagreb 1991.

Ž. Sa.

PEDIŠIĆ, Igor, arhitekt (Zadar, 3. XII. 1953). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1978 (N. Šegvić). Autor je mnogih gospodarskih i obiteljskih stambenih zgrada na zadarskome području od kojih se ističu objekt na plaži u Biogradu na moru (1988) i adaptacija poslovne zgrade Tankerske plovidbe u Zadru (1989); u njima na samosvojan način interpretira modernističku arhitektonsku tradiciju s naglaskom na posvemašnjem oblikovanju unutrašnjega prostora. Sudjeluje na natječajima za višenamjensku sportsku dvoranu u Zadru (1984, I. nagrada) te za istraživački centar Tankerske plovidbe u Zadru (1986, jedna od četiri ravnopravne prve nagrade).

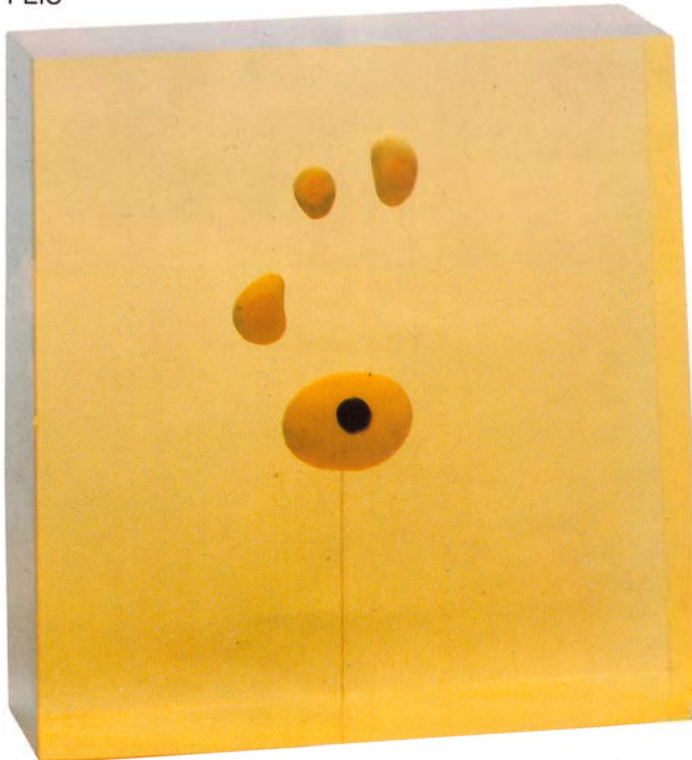
LIT.: B. Siladin, *Igor Pedišić*, ČIP, 1990, 16–17.

F. Vu.

PEHAKER, Jakob (Pehoker, Peoker Jacobus), pojasar (? – Varaždin, 2. II. 1797). Pojasarski zanat izučio kod M. Podboršića, čiju radionicu nasljeđuje 1777. Bivio se posrebrivanjem crkv. predmeta, popravljao sablje i radio korice.

LIT.: I. Lentić, *Varaždinski zlatari i pojasari*, Zagreb 1981.

PEIĆ, Matko, književnik, povjesničar umjetnosti i slikar (Požega, 10. II. 1923). Diplomirao je u Zagrebu na Akademiji 1947 (Lj. Babić, V. Becić) i na Filozofskome fakultetu gdje je doktorirao 1971. tezom iz povijesti književnosti (*Barok i rokoko u djelu Antuna Kanižlića*). Boravio je na studijskim putovanjima u Parizu, Grčkoj, Nizozemskoj, Italiji. Bio je bibliotekar HAZU, nastavnik Akademije za primijenjenu umjetnost; od 1956. predaje povijest umjetnosti na Akademiji. Objavljuje studije i monografije iz književnosti i lik. umjetnosti te putopise (*Skitnje, Jesen u Poljskoj, Ljubav na putu*). Istražuje hrv. slikarstvo i kiparstvo XIX. i XX. st., poglavito sjevernohrvatsko (H. C. von Hötzendorf, A. Waldinger, S. Raškaj, M. Kraljević, B. Petrović, Lj. Šestić, I. Kerdić, H. Juhn, V. Radauš, A. Kinert). U svojim portretima hrv. i europskih lik. umjetnika impresionističkom lakoćom sjedinjuje biografsko istraživanje podataka i lik. analize. Lik. kritike i eseje objavljuje od 1950. u novinama i časopisima (*»Vjesnik«*, *»Glas Slavonije«*, *»Večernji list«*, *»Republika«*, *Bulletin HAZU* i dr.). Autor je mnogobrojnih kataloga izložaba (*Lj. Babić*, 1957, 1975; *A. Šojat*, 1977; *V. Nikolić*, 1987; *B. Petrović*, 1988; *O. Mujadžić*,

M. PEJAKOVIĆ, *Kvadar*

1992. i dr.) te emisija za HRTV (portreti lik. umjetnika i putopisi). Bavi se crtežom i akvarelom. — Samostalno je izlagao u Osijeku 1971. Član je HAZU od 1977.

BIBL.: *Stari atelieri hrvatskih slikara*, ČIP, 15. VIII. 1954; *Slava Raškaj*, Beograd 1957; *Vladimir Becić* (katalog), Zagreb 1957; *Nikola Mašić*, Zagreb 1958; *Spomenica Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu 1907–1957* (s Lj. Babićem), Zagreb 1958; *Antun Motika*, Umjetnost, 1959, 12; *Ljubo Babić, 1910–1960* (katalog), Zagreb 1960; *Vanja Radauš*, Zagreb 1965; *Vladimir Becić*, Zagreb 1966; *Francuski slikari XVIII. stoljeća*, Zagreb 1967; *Pristup likovnom djelu*, Zagreb 1968, 1991; *Hrvatski umjetnici*, Zagreb 1968; *Ivo Dulčić*, Zagreb 1968; *Hrvatski slikari i kipari, Slavonija – Srijem*, Osijek 1969; *Vladimir Filakovac* (katalog), Osijek 1972; *Slavonija – likovne umjetnosti*, Osijek 1975; *Nikola Mašić*, Beograd 1975; *Umjetnost u Slavoniji i Baranji*, Osijek 1980; *Vojnović i likovne umjetnosti*, Radovi Međunarodnog simpozija o djelu I. Vojnovića, Zagreb 1981; *Račić* (katalog), Zagreb 1985; *Josip Račić*, Zagreb 1985; *Evropske skitnje*, Zagreb 1985; *Slava Raškaj*, Zagreb 1985; *Portreti hrvatskih umjetnika 19. i 20. stoljeća*, Zagreb 1986; *Evropski umjetnici*, Zagreb 1986; *Zdenka Pexider-Srića* (katalog), Zagreb 1987; *Vladimir Becić*, Osijek 1987; *Miroslav Kraljević* (katalog), Zagreb 1988; *Požega*, Požega 1995.

LIT.: V. Pavletić, Muški život i hermeneutičko čitanje Matka Peića, Osijek 1987.

PEJAKOVIĆ, Mladen, slikar (Petrinja, 1. VI. 1928). Diplomirao je 1955. na Akademiji primijenjene umjetnosti u Zagrebu (E. Tomašević), gdje je 1957–64. suradnik Muzeja za umjetnost i obrt, a od 1985. profesor na Akademiji. Stvaralac je suvremena lik. izraza na više područja (slikarstvo, plastika, kazališna i filmska scenografija, lik. teorija i kritika). Slika krajolike, kuće, brodove u ulju, akriliku i pastelu (*Brod*, 1967; *Pejzaž*, 1990), bogatom skalom boja, često plavih nijansi; bojom oblikuje jednostavne

V. PENEZIĆ i K. ROGINA, sportski kompleks *Mladost* u Zagrebu

oblike i skladne odnose. Radio je figure u terakoti (*Keramička glava*, 1967) i objekte s oblicima (*Kvadar*, 1971; *Kompozicija u ploči*, 1971). Samostalno je izlagao u Velikoj Gorici (1964), Splitu (1968) i Zagrebu (1971, 1992). — Izveo je scenografije za opere (*San ljetne noći* B. Brittena, 1962. i *Novi stanari* M. Kelemena 1965. u Zagrebu, HNK; *Turandot* F. B. Busonia 1967. u New Yorku, Philharmonic hall) i za dvije dramske predstave u dubrovačkome kazalištu 1978. Scenograf je i crtač animiranih filmova (*Zemlja*, 1969).

Piše studije iz suvremene i starije hrv. likovne umjetnosti. Analitički je obradio predromaničke spomenike u Dalmaciji (iscrpnno crkvu Sv. Križa u Ninu) i uklopio ih u određeni mjerni sustav i proporcije. Autor je izložbe »Svjetlo i prostor u starohrvatskom graditeljstvu« (Zagreb 1978) i »Preromaničko croato« (Rimini 1982, Verona 1983). — Postavio je stalne muzejske zbirke (MUO, Zagreb 1960; Arheološki muzej Zadar, 1975) i mnogobrojne izložbe (»Zagrebački saloni«; I. Meštrović, 1983; »Pisana riječ na tlu Hrvatske«, 1987; »Tisuću godina hrvatske skulpture«, 1991). Opremio je više unutrašnjih prostora u Zagrebu (Hotel »Esplanade«, 1964) i Dubrovniku (Hotel »Argentina«, 1964; Hotel »Imperijal« 1965; Babin kuk, 1978). Jedan je od osnivača dubrovačke galerije »Rosario« (1966).

BIBL.: *Ante Jakić* (katalog), Zagreb 1977; *Broj iz svjetlosti*, Zagreb 1978; *Starohrvatska sakralna arhitektura*, Zagreb 1982; *Le pietre e il sole*, Milano 1982; *Jakić Ante*, Zagreb 1988.

LIT.: K. Prijatelj, Mladen Pejaković (katalog), Split 1968. — V. Maleković, Okamenjeni akvarij, Vjesnik, 8. IV. 1971. — J. Ladović, Mladen Pejaković, 15 dana, 1971, 3. — S. Kožul, Broj iz svjetlosti, CCP, 1979, 3. — I. Šimat Banov, Mladen Pejaković (katalog), Zagreb 1992.

PEKO, Lukša, slikar (Dubrovnik, 24. IV. 1941). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1965, gdje je završio i specijalni odjel za grafiku 1968 (M. Detoni). Razvijao se od simboličke figuracije (mediteranski motivi) do ekspresionistički intoniranih vizija (figure, aktovi). Poslije 1980. stvara ciklus hiperrealističkih crteža olovkom na platnu. — Samostalno je izlagao u Dubrovniku, Splitu, Zadru i Zagrebu. Bavi se grafikom. Izdao grafičke mape s M. Milišićem *Vrt bez dobi*, 1986 (predgovor T. Maroević) i F. Šehovićem *Kad su golubovi umirali*, 1992.

LIT.: A. Karaman, Lukša Peko (katalog), Zagreb 1985. — Isti, Lukša Peko (katalog), Dubrovnik 1987. — Isti, Lukša Peko – ratne grafike (katalog), Dubrovnik 1993. — F. Šehović, Lukša Peko (katalog), Dubrovnik 1994.

Ma. B.

PEKOTA, Petar, arhitekt (Zadar, 14. VII. 1789 – 12. VIII. 1846). Diplomirao arhitekturu i crtanje 1811. u Zadru kod klasicista B. Mazzolija; od 1815. radio u Direkciji javnih radova u Zadru. Bavio se projektiranjem i sanacijom javnih građevina, 1815. sagradio je privremeni lazaret u Makarskoj; nadzirao je radove na preuređenju crkve Sv. Marije u Zadru. Očuvani su njegovi elaborati za uređenje crkava, župnih kuća, potom škola po raznim naseljima, zatvora i nadbiskupske palače te drugih građevina u Zadru. Projektirao je ceste (na Velebitu preko Praga) i mostove; sudjelovao u izvedbi vodovoda u Zadru i Dubrovniku te regulaciji rijeka Krke i Cetine.

LIT.: Biografia di Pier Tomaso Pecota zaratino, Aggiunto all' I. R. Direzione delle pubbliche costruzioni, Zadar 1847. — S. Pipilović, Djelovanje arhitekta B. Mazzolija u Dalmaciji, Peristil, 1977, 20. — Isti, Radovi na obnovi crkve sv. Marije u Zadru 1822–35. godine, Zadarska revija, 1978, 1.

Sta. P.

PENEZIĆ, Vinko, arhitekt (Zagreb, 21. I. 1959). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1983 (N. Šegvić). Od 1979. radi u zajednici s K. Roginom; 1991. osnivaju biro Penezić i Rogina. Rade projekte koji se odlikuju nekonvencionalnim rješenjima uz naglašeno uvažavanje povijesnoga i prostornoga konteksta građevine. Od izvedenih radova osobito se ističu sportski kompleks »Mladost« s plivalištem (1987) te poslovna zgrada na Kennedyjevu trgu (1985–95) u Zagrebu. Sudjeluje na natječajima, od kojih su važniji oni za: blok Savska–Jukićeva–Pierottijeva–Ul. Kršnjavoga u Zagrebu (1984, III. nagrada, s K. Roginom), stil za 2001. godinu časopisa »Shinkenichiku« iz Tokija (1984, I. nagrada, s K. Roginom), galeriju »Hockney&Caro« (1985, s K. Roginom, I. Muckom), srednjoškolski centar ŽTP-a (1985, I. nagrada, s K. Roginom, Đ. Novoselcem, M. Turkulinom) i društveni dom u Prečkom (1985, III. nagrada, s K. Roginom, I. Muckom, M. Turkulinom) u Zagrebu; plivalište u Gospinu polju (1986, s K. Roginom) i župnu crkvu Sv. Mihajla na Lapadu (1987, I. nagrada, s K. Roginom) u Dubrovniku; »Glass House« u Japanu (1990, II. nagrada, s K. Roginom), »Europian III.« (urbanizacija rezidencijalnih područja, 1994, II. nagrada s K. Roginom); za crkvu Sv. Terezije (1994, II. nagrada, s K. Roginom) te župnu crkvu na Volovčici (1994, I. nagrada, s K. Roginom) u Zagrebu.